

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Antoni Górski

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi T. w W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w Warszawie z dnia 26 sierpnia 2013 r., sygn. akt V Ca 871/13, wydanego
w sprawie z powództwa A. K., P. C., R. K., E. Ż. i A. S.

przeciwko T. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 maja 2016 r.,
zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 12 października 2015 r., sygn. akt V WSC 183/15,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 12 października 2015 roku odrzucił skargę pozwanego T. w W. o stwierdzenie niezgodności z

prawem prawomocnego wyroku tego Sądu z dnia 26 sierpnia 2013 roku, sygn. akt V Ca 871/13, ponieważ została ona wniesiona po upływie ustawowego terminu wynikającego z art. 424⁶ § 1 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie, pozwany domagał się jego uchylenia. Wskazał, że termin do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku liczył od daty otrzymania wyroku wraz z uzasadnieniem co nastąpiło w dniu 2 listopada 2015 roku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁶ § 1 k.p.c. skargę wnosi się do Sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwóch lat od dnia jego uprawomocnienia się (por. postanowienie SN z dnia 20 grudnia 2013 r., V CNP 11/13 oraz z dnia 15 lutego 2008 r., IV CNP 4/08 – nie publ.; jak również z dnia 17 czerwca 2009 r., IV CNP 40/09; a także z dnia 15 czerwca 2007 r., II CNP 69/07, z dnia 20 grudnia 2007 r., V CNP 186/07; z dnia 10 lutego 2010 r., IV CNP 97/09 – nie publ.). Skarżący wniósł skargę 19 września 2015 roku (k. 7 akt), natomiast orzeczenie Sądu drugiej instancji, zaskarżone skargą, zapadło 26 sierpnia 2013 r. i z tą datą stało się prawomocne.

Wskazany przez pozwanego w zażaleniu art. 424¹² k.p.c. stanowi, że do postępowania o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia znajdują zastosowanie przepisy o skardze kasacyjnej ale tylko w wypadkach nieuregulowanych w Dziale VIII, Rozdziału II k.p.c. Tymczasem, termin na wniesienie skargi został *expressis verbis* uregulowany w art. 424⁶ § 1 k.p.c.

Stanowisko Sądu Okręgowego jest zatem prawidłowe. Termin do wniesienia skargi upłynął bezskutecznie 26 sierpnia 2015 roku. Tym samym, skarga wniesiona 19 września 2015 roku uznana musi być za spóźnioną.

Wobec tego, odrzucenie skargi przez Sąd Okręgowy nie mogło być, w świetle art. 424⁶ § 1 k.p.c. uznane za nieprawidłowe.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy oddalił zażalenie (art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.).

db